

Cirkulärnr: 1997:129
Diariernr: 1996/0265
P-cirknr: 1997-2:36
Nyckelord: AD
Handläggare: Håkan Palling
Sektion/Enhet: Förhandlingssektionen
Datum: 1997-08-22
Mottagare: Kommunstyrelsen
Personalfrågor
Räddningstjänst
Rubrik: Arbetsdomstolens dom 1997/75 – eventuellt brott mot
enskilda anställningsavtalet – deltidsbrandman
Bilagor: Arbetsdomstolens dom 1997 nr 75

Personalpolitik: 1997-2:36

Nyckelord: AD

Håkan Palling

1997-08-22

Kommunstyrelsen
Personalfrågor
Räddningstjänst

Arbetsdomstolens dom 1997/75 – eventuellt brott mot enskilda anställningsavtalet – deltidsbrandman

Arbetsdomstolen har i dom mellan Brandmännens Riksförbund (BRF) och Östra Göinge kommun prövat frågan om kommunen gjort sig skyldig till brott mot det enskilda anställningsavtalet

Bakgrund

Lars-Göran Nilsson anställdes år 1985 som deltidsbrandman i Östra Göinge kommun med placering i räddningsstyrkan i Broby. År 1991 blev han i sin huvudanställning omplacerad från sjukhuset i Broby till Centralsjukhuset i Kristianstad. Denna omplacering medförde att Nilsson inte längre kunde hålla den i kollektivavtalet stipulerade anspänningstiden på fem minuter. Kommunen medgav vid denna tid att Nilsson fick sätta annan brandman i sitt ställe under beredskapsveckorna då han under dagtid var på sitt arbete i Kristianstad. Under hösten 1995 förklarade kommunen att den inte längre gick med på bytesarrangemanget. Då det stod klart att Nilsson inte kunde stå till förfogande för beredskapstjänst enligt kommunens önskemål beslöt kommunen att inte tilldela honom någon sådan tjänstgöring.

Twisten i målet gäller om kommunen agerade felaktigt genom att inte längre tilldela Nilsson beredskapstjänstgöring. Kommunen har å sin sida förklarat att hans anställning som deltidsbrandman i kommunen kvarstår och att han kommer att tilldelas beredskapsstjänstgöring så snart han kan tillgodose det krav på anspänningstid som gäller.

Riksförbundet yrkade dels ett ekonomiskt skadestånd och dels ett allmänt skadestånd på 50.000 kronor.

Kommunen bestred yrkandena.

Arbetsdomstolen

Twisten skall ses mot bakgrund av den bestämmelse i kollektivavtalet som innebär att en brandman må medges att byta beredskapstjänst med annan brandman samt att sådant byte skall godkännas av räddningschefen eller dennes ställföreträdare. I målet är ostridigt att denna bestämmelse ger arbetsgivaren rätt att ensidigt fatta beslut om byte av beredskapstjänst.

Av vad som förekom i samband med tillkomsten av bytesarrangemanget år 1991 kan AD inte dra några bestämda slutsatser i frågan. Riksförbundet har inte kunnat styrka att det vid detta tillfälle har träffats en överenskommelse innebärande att Nilssons särskilda tjänstgöringsförhållanden har kommit att utgöra en del av hans enskilda anställningsavtal. Inte heller den relativt långa tiden som bytesarrangemanget varat kan under de omständigheter som är aktuella i målet anses tala för detta.

AD's slutsats är att det är ostridigt så att Nilsson inte står till kommunens förfogande för beredskapstjänstgöring enligt det för honom gällande anställningsavtalet så länge han inte kan klara att hålla anspänningstiden. Riksförbundets talan avslås därför.

Kommentar

Av AD-domen kan konstateras att BMD § 7 p 2 anm. är en s k arbetsgivarventil. Det är arbetsgivaren som i slutändan beviljar om byte av beredskapstjänst. En allmän slutsats av målet är att beslut om beviljande av tjänstgöringsbyten bör dokumenteras, i synnerhet om det rör sig om längre perioder, för att undvika liknande tvister.

SVENSKA KOMMUNFÖRBUNDET
Förhandlingssektionen

Markus Gustavsson

Håkan Palling

Bilagor

Arbetsdomstolens dom 1997 nr 75